

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimki nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10² kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne, petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravištvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vse ostane pri starem.

Ko se je pričel prevrat v notranji politiki in je nekako kazalo, da se približujeta vlada grofa Taaffeja in pa združena nemška levica, bilo je mnogo nemških glasil posebnó iz stranke nemških nacionalcev, ki so odločno svarili, naj Nemci ne gojé prevelicnih nad ter so izrekli prepričanje, da nemški narod v Avstriji nema nikakoršnega uzroka odložiti orožje, s katerim se je branil in se udajati sladkim čutom zmage. Najbolj so to poudarjali baš nemški organi v onih naših pokrajinah, kjer Nemci žive skupaj s Slovenci, kjer je narodni boj najhujši, na slovenskem Štajerji in na slovenskem Koroškem.

Navajeni smo že od davna, da Nemci, akopram imajo posebno v teh dveh pokrajinah vso moč v rokah, vender tožijo, da se godi njihovi narodnosti krivica, da narašča slovenska povodenj (die windische Flut) katera bode, če bi človek hotel verovati njihovim izjavam, skoro preplavila vse nemštvo v teh pokrajinah in poslovenila ves Gorotan in vso zeleno Štajersko.

Kdor pa le količkaj pozna zares mučno stanje ubogih naših slovenskih trpinov na Koroškem, kdor ve, da se ne godi dosti bolje slovenskim bratom na Štajerskem, akopram jih je skupoma stanujočih in vrlo zavednih in za narodnost svojo večinoma vnetih skoro toliko, kakor kranjskih Slovencev, bode le z ramami pomajal, ko bere bombastične besede o slovenskem potopu!

Pač pa je namsilni nemškinasprotnik poplaval velik del nekdane slovenske domovine, potisnil je in še vedno potiska nazaj krotkega, pohlevnega Slovenca, ki je bil preslab, da se ubrani silnemu navalu. Ničesar ni imel ubogi Slovenec v prejšnjih stoletjih v rokah, da se ubrani temu pogubnem navalu močnega nemškega elementa, ki je imel vse udobnosti na svoji strani. Spal je trdno spanje narodne nezavednosti in le v borni kmetski koči imel je še zavetje jezik praočeto in pa deloma v cerkvi, povsod drugod bil je izpodrinjen iz javnega življenja. Skoro čudež je, da se je sploh še ohranil narod v taci razmerah, da ga ni zadela usoda polabskih Slovanov, ki so izginoli v nemškem potopu za vekomaj.

Nekoliko zboljšale so se razmere, ko se je probudil slovenski narod po prizadevanji neustrašljivih in neumorno delujočih slovenskih domoljubov, ki so dosegli toliko, da se je vsaj nekoliko začelo jemati ozira na največje in najsilnejše krivice, ki so se godile Slovincem ter se je vsaj nekoliko skušalo dati narodnih pravic tudi doslej v tem oziru skoro brezpravnim slovenskim trpinom, katerih nikdo ni uprašal, imajo li kako željo pri srcu.

Komaj pa je vlada pokazala se le nekoliko pravično tudi drugim narodom in je za čas ministrovanja grofa Taaffeja odpadla kaka redka drobtinica ravnopravnosti tudi Slovincem, takoj so se pričele in neso več potihnile tožbe nemških listov o zatiranju nemštva in o protežovanju Slovanov. Kako krivične in neutemeljene so vse take tožbe, to vemo predobro vsi, ki vidimo dan za dnevom koliko nam še manka, da bi mogli reči: Zdaj smo dosegli vsaj približno toliko, kolikor nam je neobhodno potrebno, ako hočemo osigurati narodu svojemu obstanek in omogočiti mu, da napreduje tako, kakor bi mu to mogoče bilo po nadarjenosti njegovi.

Ker pa gori omenjeno približevanje nemške levice in grofa Taaffeja ni takoj obrodilo sadu, kakor so ga morda pričakovali nekateri vročekrvni nemški časnikarji, ker je justični minister grof Schönborn na interpelacijo Beljaškega poslanca dr. Steinwenderja, ki je zahteval odpravo jezikovnih odredb, odgovoril negativno, takoj začulo se je kakor v koru: Saj ostane pri starem! Imenoval je Beljaški poslanec jezikovne odredbe otežujoče sponse, ki jih je Slovanom prijazna administracija naložila telesu nemškega naroda. Justični minister pa je odgovoril, da se uzroki, s katerih so se izdale jezikovne odredbe, še vedno veljavni, da torej vlada nema nikakega uzroka razveljaviti te odredbe. Ta popolnoma objektivni in opravičeni odgovor pa nikakor ni po volji onim, ki niti trohice pravice in ravnopravnosti ne bi privoščili Slovanom, da bi šlo po njih nazorih. Jadikujejo torej naprej, da nemškemu narodu se je zanašati le na samega sebe, da najtrdnjeji, najzanesljivejši njegov zaveznik je narodna naudušenost. Dokler je ta živa, škodovala mu ne

bode niti neprijaznost niti prijaznost vlade, do katere — kakor pravi jeden teh nemških organov — ne more imeti pravega zaupanja. V narodni politiki, pravi, neso mogoči za dolgo časa kompromisi. Na tem polji velja samo aut-aut. Vlada je za Nemce, ali pa proti njim, tretje misliti si ni mogoče. Iz odgovora justičnega ministra sklepa list, da se boče tudi na dalje vladati proti Nemcem, da bode torej vse ostalo pri starem in da je navidezno premirje le morda kratko. Opominja svoje pristaše, da vstrajajo v boji za pravico nemškega naroda.

Kar piše o razmerah na Koroškem in o tožbi, da vlada boče tudi nadalje še razvajati Slovence (Verhaetschung der Slovenen) je tako abotno, da niti ni treba odgovarjati na to. Če so na Koroškem Slovenci razvajeni (!) po vladi, potem pač ne vemo, kake pojme ima omenjeni list o pravicah narodov in o ravnopravnosti! Slovenci, posebno v pokrajinah ob meji, pač niti s tem ne moremo in ne smemo biti zadovoljni, da vse ostane pri starem. Delati moramo na to z vsemi svojimi močmi, da se naše stanje zboljša, da se obrne na boljše, ker sedanje razmere nikakor še ne morejo zadostovati opravičenim željam slovenskega naroda.

„Iskrena reč braći Hrvatima.“

Pod tem naslovom priobčil je Beligranski „Odjek“, glasilo radikalne, sedaj vladajoče stranke, uveden članek, katerega tu v prevodu priobčimo, dasi se z njim vseskozi ne strinjamo in se baš v tem uprašnji čestokrat more reči: „Iliacos intra muros peccatur et extra.“ Članek, ki je naperjen v prvi vrsti proti „Hrvatski“, katera je načelno in strastno Srbom protivna, slove:

„Radikalna stranka v Srbiji, kot zvest tolmač mišljenja, teženj in nadi naroda srbskega, bila je vsekdar odkritosrčen boritelj za srbsko narodno in sploh — slovansko idejo in solidarnost.

Akoravno je „sila okolnosti“ vezala sedaj vso moč radikalne stranke za naše domače, deželne zadeve, ipak ona spremlja z najiskrenejšo simpatijo sedanje življenje vseh slovanskih plemen, in raduje se napredku in uspehu njihovemu isto tako, kakor

LISTEK.

Car Jovan.

(1526—1528.)

Srbski spisal A. Sandić, poslovenil A. Fekonja.

(Dalje.)

Za prijateljstvo carja Jovana sta se poganjala i Zapolja i Ferdinand; on izprva ni hotel ni jednemu ni drugemu verjeti.

Sam s svojo vojsko je vojeval na Turke in Madjarje.

Od madjarskih velikašev je posebno mrzil na Balenta Tereka, morebiti že zato, ker se je ta s takim priimenom priimenoval (Terek madjarski pomenja: Turek). Na njega je najpreje udaril in mu odvzel svojo poznejšujo prestolnico Subotico in vso okolico. Sovražil se je s tem do smrti svoje; Terek ga je ob glavo pripravil.

Z Zapoljem se je s početka precej čislal. Ko se je Balent Terek vzdignil in šel na carja Jovana, poslal je Zapolja k njemu svoje poslanike, da mu povejo, da se pazi od Tereka.

In prispé ta Balent Terek in misli udariti na carja Jovana. No, ko vidi Srbe junake, strese se od

straha. Z mesta Srbi planejo na Tereka in na njegovo vojsko, in jo strašno potolčejo; komaj ubeži Terek z nekaterimi drugovi svojimi prek Dunava, tako ga je bil popadel strah pred Srbi in carjem Jovanom!

Da je Terek bil pobit, naposled, ni že tako hudo; ali da je prišel v toliko sramoto pred brati svojimi Madjarji — to je zelo bolelo Tereka: „Da vsaj kdo, pa baš ti razdrapanci (Srbi niso bili plemenitaši, zato jih je ta naduti velikaš tako grdil) potolkli so me, obtulili — govoril je Terek v srditosti ...

Želel je kralj Ivan Zapolja, da pride k njemu ta črni človek, da ga vidi; in car Jovan pride z deset korenjaki k Zapolji v Tokaj.

A ko se je vračal iz Tokaja, udari na Temesvar, pa odtod na mestece Čomo, z one strani Moriša, in vzame je. Bilo je to imenje velikašev rodbine Čakijev. Sedaj zbere Vladislav Čakij tristo konjikov Madjarjev, da iztira carja Jovana iz Čome. Ko se pograbiijo, pobijejo se ljuto; pogine jih mnogo i z jedne i z druge strani. A Bog pomaga carju Jovanu in on nadbije Čakijeve konjike. In v boju pade ta veliki Madjar Čakij in izgubi glavo; z njim so poginili tudi mnogi plemiči in gospodičiči.

Ko to čujejo madjarski velikaši in graščaki, pridejo h kralju Ivanu Zapolji in govorijo mu: „Naj vaše velečanstvo milost ima in odstrani od nas tega carja Jovana, da ne vlada nad nami. Sinovi naši in hčere naše ostali so nam zdravi in celi, hvala Bogu, od Turkov, — a sedaj boče ta poganija, da nad nami vlada!“

A reče jim na to kralj Zapolja: „Ker jaz ne morem vladati nad vami, ker ste mi protivniki in puntarji: naj vlada on, ker toliko ima pri sebi svojega naroda srbskega. Jaz sem pa majhen, ker ste mi iz rok vzeli moje žezlo kraljevsko, vaš upor in neposlušnost: torej, ne morem se na njega vzdíči.

In velikaši zopet: „Biti čemo pokorni in davati davek velečanstvu vašemu, kakor i za časa ustanka krucevskega“ ...

Strah je bil všel v Madjarje; bolj so se bali tega črnega človeka, nego svojega kralja Zapoljo — ker je smel car Jovan usmrtiti tudi madjarskega, katerega koli velikaša.

Tudi kralj Zapolja bal se je njega. Car Jovan se ni hotel spreti z njim.

Madjarji, velikaši in graščaki, napadali so Srbe; pa pridejo poslanci carja Jovana pred kralja Zapoljo, zelo se pritožujejo na te napadalce. In kralj jih pozivlje na odgovor, a se oni njemu izgo-

odkritosrčno obžaluje neuspeh ali bitko usodo posamičnih soplemenikov svojih.

Mi jako dobro znamo, da imajo mali slovanski narodi vrlo malo odkritosrčnih prijateljev in da se morajo baš radi tega drug na drugega naslanjati, pomagati si, a ogibati se vsakega mejsebnega razpora in nasprotstva. To je nujna potreba in sveta dolžnost vseh, posebno pa onih, ki so po pokolenji in krvi najbližji in katerim je zgodovina prisodila, da morajo živeti v zajednici.

No, dlje časa že gledamo na svojo žalost, da so naši bratje Hrvati krenili po nesrečni stranski poti, katera nikdar in na noben način ne more roditi dobrega ploda za njihovo domovino in za narod hrvatski.

Mi jako neradi govorimo o nesrečni stroji, ki je pod firmo Veliko-Hrvatstva raztrovala javno in zasebno življenje na Hrvatskem in napravila neprestopen jez mej narodom srbskim in hrvatskim v njihovi skupni domovini, trojedni kraljevini. Mi prepuščamo našim srbskim bratom in razsodnim Hrvatom, da oni sami po svojem najboljšem znanju in razumu razpravljajo srbsko in veliko-hrvatsko uprašanje v trojedni kraljevini, ker nemamo radi, da nam se s katere koli strani očita, da se mi nepoklicani mešamo v njih domači prepir. Toda glasilo veliko-hrvatske stranke „Hrvatka“ izzvala nas je s svojim člankom „Srbstvo se kostruši“, in smo, radi ali neradi, primorani, da jej na kratko odgovorimo. Današnja Srbija ni Avgijev hlev na Balkanu, ki kuži ves Balkan, nego pravi Avgijev hlev je uredništvo zloglasne „Hrvatske“, katero je v polnem pomenu besede okužilo narod hrvatski in zasejalo strupeno seme krvne mržnje mej najbližjimi brati slovanskimi, mej Srbi in Hrvati. Da je temu tako, to dokazuje vsa preteklost „veliko-hrvatske“ stranke in vsaka beseda rečenega članka njenega.

Politika radikalne stranke je, piše „Hrvatska“, „krvoločna“; „ona je povod one pokvarjene, moralno porušene pasmine, nesposobne za pravo kulturo, marveč lene, pohlepne po tujem blagu“... in to za to, ker „ta naduvena politika propaguje veliko Srbstvo, da na račun hrvatskega naroda osveži svoje usadle žile, da se moralno propala Srbija vzdigne.“ In ko je tako lepo počastila „Hrvatska“ ves narod srbski, zagrozila je na konci „izdajskemu“ narodu srbskemu v trojedni kraljevini, da ga bodo Hrvati zbrisali z lica dežele...

Mi smo te besede „Hrvatske“ naveli zato, da konstatujemo pred vsem Slovanstvom, da neso Srbi, ampak ti žalostni Veliki Hrvati uzrok nesrečnemu razporu srbsko-hrvatskemu. Narod srbski ni nikdar delal in tudi sedaj ne dela na to, da bi posrbil narod hrvatski, niti na to, da bi na razvalinah Hrvatske napravil veliko srbsko državo. Kaj takega morejo srbskemu narodu predbacivati le ljudje veliko-hrvatske „pasmine“, ki so s svojim skrajnim šovinizmom in don-Kihotskimi političnimi idejami odtujili narod srbski od naroda hrvatskega in napravili svojo državo politički oslabeled.

Mi vemo, da so se nekdanj za pravice in interese trojedne kraljevine borili v prvih vrstah najodličnejši sinovi naroda srbskega, a da so jih sedaj zamenjali ljudje sumne moralne vrednosti — temu je najmanje kriv narod srbski.

Mi odkritosrčno obžalujemo nesrečni spor srbsko-hrvatski, ker smo globoko uverjeni, da je škodljiv za splošne slovanske interese, najbolj pa za trojedno kraljevino in narod hrvatski. No, ni naša stvar, da to mi rešimo. To je najnujnejša in najsvetejša dolžnost vseh zavednih hrvatskih rodoljubov in politikov, ki ne vidijo rešitve trojedni kraljevini in narodu svojemu v izkoreninjenju ali pohrvatenju „srbske pasmine“, marveč v ravnopravnosti, v njih zloženem delovanju za skupne koristi in za korist trojedne kraljevine.

Samo pravo mater, a ne mačeho ljubijo deca z odkritosrčno, sinovsko ljubeznijo...“

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 23. julija.

Ministerski shod.

Vest angleških listov, da se bodo sešli grof Kalnoky, Rudini in Caprivi v Ostendeu je popolnoma neosnovana. Vodji vnane politike avstro-ogerske in nemške sešla se bodeta prve dni septembra meseca pri velicah manevrih v Schwarzenau-a na Nižjem Avstrijskem. Drugi ministerski shodi za zdaj neso na programu.

Parlamentarne zadeve.

Najprej poslaniška in za njo gospodska zbornica zaključili sta svoje zborovanje, tako da je grof Taaffe oficijelno naznanil konec zasedanja in formalno zaključil po najvišjem povelji državni zbor ter ga odložil do jeseni. Povsod vlada torej popolna tišina na parlamentarnem polju. Vender se že zdaj pripravljajo predlogi za jesensko dobo. Posebno se to godi v resortu železnice. Predložil se bode takoj predlog o zgradbi strateško važne proge iz Maribora-Szigetha v Stanislav, ki je za zvezo Ogerske in Galicije za slučaj mobilizacije velicega pomena. Vsaka državna polovica zgradila bi svoj del proge. Skupni stroški proračunjeni so na 25 milijonov goldinarjev.

Gospodska zbornica

imela je poslednji svoji dve seji dne 20. t. m. v katerih se je rešil budget in več nujnih predlogov, ki so bili vsprejeti v poslaniški zbornici. Ko je bil dovršen dnevni red, izrekel je grof Taaffe po najvišjem povelji, da je zaključeno zasedanje državne zbornice, ki je odložen do jeseni.

K odpravi proste luke v Trstu.

Iz Trsta se poroča, da je vender finančna direkcija odpravila nekatere nedostatke, ki so delali velike neprilike trgovcem ter objavila razglas, da se blago lahko odpošilja brez tolicah nepotrebnih potov in stroškov, kakor so bili do zdaj potrebni. S tem se je ustreglo vsaj deloma opravičenim pritožbam, o katerih smo že govorili. Vender se čujejo še vedno tožbe o nepotrebnih formalnostih in potih, katere imajo trgovci z blagom, ki prihaja preko morja ter se izreka želja, da bi se tudi o tej zadevi kaj ukrenilo, da se olajša trgovcem njih itak ne baš prijetno stališče, ki ga jim nalaga novi položaj.

Dodatek interpelacijam o Reki.

Po interpelaciji poslanca Ugrona v ogerski zbornici čuti se razžaljenega oficirski zbor hrvatskega polka št. 79 grofa Jelatiča. Kapitan Uzelac došel je v Budimpešto, da v imenu oficirskega zbora pozove Ugrona na dvoboj. Ugrona zdaj ni v Budimpešti.

Bosanski bataljoni v Brucku.

K prihodnjim vajam v vojaškem taboru v Brucku ob Litvi prišli bodo tudi trije Bosenski ba-

taljoni. Za 150 mohamedancev, ki se nahajajo v teh treh bataljoni, priredila se bode posebna molitvenica, ritualna kuhinja in kopališče, da se bode ustreglo vsem predpisom korana.

Konec carinske borbe z Rumunijo.

Ogerski uradni list objavlja v sporazumljenju s finančnim ministrom in z avstrijskim ministerstvom izdano odredbo, s katero prenehajo v prometu z Rumunijo obstoječe sporne carine in carinske doklade, kakor tudi nekatera druga omejenja prometa z Rumunijo. S tem je tudi od ogerske strani uradno naznanjeno, da preneha carinska borba proti Rumuniji, kakor je to že nekaj dni poprej prijavil, v istem smislu Dunajski uradni list tostranske državne polovice za dežele zastopane v državnem zboru.

Vnanje države.

Potovanje srbskega kralja.

Včeraj nastopil je mladi srbski kralj svoje potovanje na Rusko in bode 10. avgusta na povratku gost našega cesarja v Ištu. Potovanje na Rusko se je nekoliko prej izvršilo, nego je bilo prvotno namenjeno, da se bode kralj mogel udeležiti slavnosti, ki se bodo dale v Peterburgu na čast francoskemu brodogradu.

Razglasenje neodvisnosti Bolgarije.

Iz Peterburga se poroča, da se v tamošnjih diplomatskih krogih misli, da bode Bolgarija proglasila svojo neodvisnost še pred koncem tega meseca. Rusija baje ne bode ugovarjala.

Nov oddelak ruske mornarice.

S carskim ukazom odredilo se je, da se na prvi s 1. januarjem bodočega leta v okrožji pomorske divizije za Črno morje sedmi oddelak mostva za brodovje, ki je kot taktična jednota jednak polku. Novi oddelak bode imel preskrbeti potrebno mostvo za oklopnico „Dvanajst apostolov“, dalje za plavajoči dok, dva skunerja, jeden parobrod in jedno transportno ladijo, katera se še gradi.

Zgraditelj transkaspiske železnice.

General Anenkov imenovan je članom ruskega državnega sveta. Vsled tega odstopi kot vodja transkaspiske železnice, katero je on zgradil.

Krvav konflikt na meji.

Iz Belega grada se poroča, da je bil mej prebivalci na meji in mej ogerskimi finančnimi organi krvav konflikt ob priliki zasledovanja tihotapcev. Mej obema vladama pričele so se obravnave zaradi tega dogodka.

Francoski gostje na Ruskem.

Kakor poroča angleški list „Daily Chronicle“, dobili so ruske mornarice častniki ukaz, da se ogibajo za čas poseta francoskega brodogradovja vseh političnih govorov. Car se baje ne bode udeležil banketa na čast francoskim gostom. Koliko je resnice na teh poročilih, pokazalo se bode kmalu.

Ministerska kriza na Francoskem.

Ker je zbornica odklonila diskusijo o kreditu 600.000 frankov, ki ga je zahteval Freycinet za povečanje poliklinike, govorilo se je v poslaniških krogih, da bode Freycinet dal svojo demisijo. Tovariši ministri odsvetovali so Freycinetu, naj tega nikar ne stori, ker glasovanje zbornice nikakor ne izražja nezaupanja. Stvar se je res poravnala na dobrem in Freycinet opustil je misel na demisijo ter ostane. Tako bi bili obe krizi, ki sta nastali v poslednji dobi vsled glasovanj francoske zbornice, srečne odpravljene in nemata nikakoršnih resnejih posledic.

Francoska zbornica

sklenila je tudi dne 20. t. m. svoje zasedanje. Ko je bil rešen carinski predlog, bilo je nekoliko stvari

Dalje v prilogi.

varjajo: „Odkar, svetli kralj, prišel je v Bačko tá car Jovan — z mesta poubija mnoge Madjarje!“

In premesti car Jovan svojo stolico iz Subotice v Segedin, da bliže bode i svojemu narodu v Banatu. —

Iz Beča so cesar in kralj Ferdinand I. in njegovi pristaši madjarski velikaši izbrali in poslali Pavla Bakića Srba, kateri je prišel iz Turške s petorico bratov svojih, da gre k črnemu človeku z blagom in s silnimi darovi, da ga pregovori in pridobi na stran kralja Ferdinanda. Poročijo carju Jovanu: kralj ti obeča dati gradove z imenjem, a ne kakor kralj Ivau, ki nema brige nikakšne o vašem visokorodstvu!

Napišejo droben list in pošljejo po Pavlu v roke carju Jovanu v Segedin. Pismu priložijo omenjenega blaga pet tisočij forinti v zlatu in deset zlatih peharjev in pet turških zrebcev; še pošljejo za perjanike car-Jovanove pet sto komadov sukna za obleko.

To prinese Pavel in izroči carju Jovanu. Prevare se car Jovan, ugrizla ga kača: vsprejme darove od cesarja in kralja in njegovih tam velikašev, pa jih dá svojemu palatinu vojvodi Sukoti, da razdeli, kar se komur pristoji.

V pismu je Ferdinand tako carja Jovana pozdravljaj: „Da se ničesar ne bojiš od Zapolje kralja, ker čemo mi takoj od zgoraj pomakniti silno vojsko na njega. Tedaj ga mi bomo od zdolaj mogli lahko prijeti, izdajalca vsega kristjanstva, ti bodeš potem despot, in v Ogerski kar je koli imel posestev (prejšnji) despot od cesarja Sigmunda, vsa ta posedstva z današnjim dnem tebi poklanjam o in izročamo!“

In predal je Pavel carju Jovanu v roke diplomo s pečatom na vrvcu, za potrditev gornjim besedam in za svedočanstvo, da ta posestva ostajejo carju Jovanu in njegovim potomkom, dokler mu traje roda in plemena, z moške in z ženske strani.

Razveselil se je car Jovan tolikim darovom in tolikemu obečanju od kralja Ferdinanda; oči so mu zaslepnile, nesrečna omamila ga.

Za povračilo poročuje in daruje kralju Ferdinandu junaške mišice svoje hrabre vojske, in od sebe zvesto službo in desnico roko; Pavlu da deset perjanic in omar za taljerje, kakor bratu svojemu.

A ko glas o tem prispě h kralju Zapolji in vidi ta, da sedi v Budimu mej dvema neprijateljema,

od zgoraj in zdolaj — začne jokati siromak kralj! In odpravi Zapolja s pismom svojega poslanca do carja Jovana, da ga uagne na svojo stran, ali vsaj da ne drži s Ferdinandom.

A car Jovan list odpisuje in v pismu tako-le odporočuje kralju Zapolji: „Glej, je že četiri mesece, kar s svojimi ljudmi ležim v zemlji pusti: tvoje velečanstvo delalo se je gluho, nisi hotel z menoj pleniti, ali mi kako dobroto storiti; ničesa mi še nisi dal v roke. Tudi v Budimu sedi tvoje velečanstvo kakor nemo. Sedaj, pri moji veri, najmilostljivejši Ferdinand poslal mi je toliko novcev in še obečal, dati mi imenja, in poslal mi je zato tudi zlato pismo s pečatom na vrvcu — da že ne znam, kako da mu se oddolžim. Sedaj sem sluga v službi kralja Ferdinanda, torej tvoje velečanstva naj se več v mene ne zaupa. Ako nemaš troška, jaz imam dosti pa ite bi pošiljam.“

In poslal je car Jovan kralju Zapolji na dar tisoč forinti v zlatu!

Ko se je poslanik v Budim vrnil in pred gospodo madjarsko javil kralju poročilo in izročil novce — vsi so glave pobesili in k črni zemlji pogledali; čudili so se odgovoru in daru carja Jovana...

(Konec prih.)

na dnevnem redu, da se je bilo bati, da ne bi nastale resne zapletke. Vsa ta nevarnost je zdaj odstranjena temeljito in se vsaj za nekaj časa ni bati iz parlamenta prihajajočih ministerskih kriz, katere so poslednje dni razburjale ne samo francosko zbornico nego vleklo na se pozornost vse Evrope, posebno pa Nemčije zaradi znane interpelacije Laurrove, ki je bila pa odložena vsled energičnega postopanja vlade.

Francoska in Nemška.

Francoska odgovorila bode na poset nemškega cesarja na Angleškem s tem, da bode postavila drugo pomorsko divizijo in rezervno brodogradnjo v kanal La Manche.

Velik meeting v Parizu.

Danes priredita poslanca Laur in Déroulède velik meeting, ki bode protestoval proti odredbam nemške vlade v zadevi potnih listov. Pozneje mislita napraviti jednake shode tudi v drugih krajih. To jima bode v odškodovanje za to, da se je v zbornici odložila interpelacija Laurrova.

Letina na Ruskem.

Kmetijski shod gubernije Kazanske je sklenil prositi za podporo petih milijonov rubljev, da prekrbi kmete z žitom, dalje, da se podaljša obrok za plačanje davkov, da se prepove žgati iz žita žganje, da se zapro žganjske pivnice za jedno leto in da se dovoli, da se objavi splošni oklic za podporo prebivalstva Kazanske gubernije. Ministerstvo notranjih zadev poslalo je uradnike v kraje, kjer se je bati slabe letine, da poročajo obširno. — Iz Odese se poroča, da je ozimna pšenica v guberniji Kersonski in v Besarabiji rodila bolje, nego se je pričakovalo in da je prav dober pridelek.

Socijalisti na Nemškem.

Nemški socijalni demokrati se že zdaj pripravljajo za volitve, ki bodo v novembru za mestni zastop. Akopram si od ten volitev ne obetajo praktičnega uspeha, vendar se jih hoté udeležiti, da se preverijo o svojih silah in da se sploh zanese agitacija mej mase. Časnikarstvo socijalnih demokratov na Nemškem je precej razvito. Izhaja 27 dnevnikov, 23 listov po trikrat na teden, 7 po dvakrat, 13 je tednikov, 1 list izhaja vsakih 14 dni, dalje 1 znanstvena revueja, 1 list za mladino, 2 šaljiva lista in 1 ilustriran zabaven list. Skupaj izhaja 67 socijalističnih listov. Socijalistična stranka je torej dobro organizovana in delavna.

Parnellova pravda.

Že davno je končana pravda kapitana O'Shea proti Parnellu, kateri je ločeno soprogo tožitelja vzel za ženo. Treba je samo še plačati stroške, katere je imel kapitan O'Shea pri svoji pravdi. Vsota je velika, zato se je pogodil Parnell, da plača polovico takoj, drugo polovico pa čez mesec dni. Preteklo je že več mesecev, a o Parnellovih novcih še ni ničesar čuti.

Dopisi.

Iz Podkloštra 20. julija. [Izv. dop.] Razmere na Koroškem znane so gotovo vsakemu narodnjaku. Tukajšnji nemškutarji bi najraje uničili popolnoma koroške Slovence, posebno pa tukaj nahajajoče se Kranjce. Toda če marsikateremu Korošcu nič ne stori, ako ga malo zbadajo, vendar vsak Kranjec kaj tacega ne dopušča.

Včeraj hotel sem svojemu prijatelju, kateri je imel v moji domovini na Dolenjskem novo mašo, čestitati brzojavno. Napisal sem torej slovensko brzojavko na listič, s svinčnikom še zraven zapisal, da se nebi uradnik preveč trudil, kraj po nemški s svojim popolnoma slovenskim podpisom na kolo dvor, kjer je tukajšnji brzojavni urad.

Čez kake četrt ure povrne se dotičnik z brzojavko ter mi pravi, da predstojnik tukajšnje železnične postaje ni vsprejel brzojavke, češ „slovenskih telegramov mi ne vsprejemamo (Windische Telegramme übernehmen wir nicht.)“

Razburjen hotel sem iti sam povprašat, kje je to zapisano, da se sme le nemški brzojavljati. Ali službeno zadržan, moral sem naposled pisati pisemce da mi takoj brzojavko odpošlje, ker ni nobenega uzroka, da ne bi smel slovenski brzojavljati. Zraven sem mu še po nemški zapisal kraj, kamor je namenjeno, da ga prej najde. Na to je prevzel brzojavko ali pisal mi je nazaj, da se mora postaja tudi nemško brzojavljati, sicer ničesar ne prevzame in da moram za to še za dve besedi štiri novčiče poslati. (Telegrafestation muss deutsch angegeben werden, weshalb hier — (kraj) Unterkrain deutsch dazugesetzt wurde.) Danes poslal je res po štiri krajcarje, in dal sem jih, da je bila stvar pri kraju.

Ko bi le koga imel, da bi kolikor toliko malo skrbel za to, da se take in jednake reči več ne zgodijo, postopal bi tudi sedaj drugače, ali žal, da ne morem, pa tudi ne smem.

Jednake sitnosti imamo vedno tudi na pošti, kjer pa tudi ni nič natanko, ali pismo danes ali

jutri odpošlje tukajšnja ekspeditorica, ali ga adresat danes dobi ali jutri, ali še le čez dva dni.

Poštno in brzojavno vodstvo v Gradci opozarjamo na te uprav barbarične razmere in pričakujemo, da bode dotični uradnik dobil primeren ukor in da se bode skrbelo, da se bodo strankam za njih debar tudi primerno ustrezalo. Slovenski rodoljubi pa naj objavijo vsak tak kričeč slučaj, da se bodo taki arogantni uradniki malo z debelim prstom potipali.

Iz Godoviča 21. julija. [Izv. dop.] Občina Godoviška prosila je c. kr. višji poštni urad v Trstu, da naj blagovoli ustanoviti c. kr. poštni urad v Godoviču, ker je zelo potrebno, ne samo za našo občino temveč tudi za celo okolico. Mnogi posestniki iz Rovt, s Kičega vrha in od drugod podpisali so pred županom izjavo, da želijo pošto v Godoviču, ker imajo sem najbližji pot, naj si bode po leti ali po zimi in lahko dobivajo redno liste in jih oddajajo, kakor sami želijo.

Ker pa naša prošnja do sedaj še ni uslišana, more biti uzrok temu, da ji naša bližnja sosedna občina Črni vrh, kakor vemo iz zanesljivega vira, močno nasprotuje in se izraža, da poštni urad v Godoviču ni potreben.

O tej zadevi piše prijatelj tako-le:

V nedeljo 12. t. m. sem mogel slišati na Črnem vrhu, da je poštno ravnateljstvo uprašalo županstvo Črnovrško da sporoči, če je c. kr. pošta v Godoviču potrebna ali ne. Na to uprašanje je občinski hlapec odgovoril, da ni potrebna in gosp. župan je reč podpisal in odposlal. To nepreudarjeno rešilo bi znalo zaradi pošte v Godoviču škodovati.

Čudno, da občinski hlapci stojijo na krmilu — še bolj čudno je, da se tako važna rešila občinskemu hlapcu v pretres dajo — in da sklep hlapcev župan potrdi, — meneč, kaj, saj v Črnem vrhu imamo pošto, če je tudi ne bo v Godoviču.

Modre glavice črnovrške ne preudarijo, da bi bila velika korist, ako bi pošta bila v Godoviču, — da bi tedaj poštni posel imel krajšo pot do Godoviča po pisma, kakor pa da za poštanim vozom do Hotedersiče drči, in se tako tudi vrača. Koliko bi bila pot prikraššana, in koliko poprej bi pisma prišla na Črni vrh.

V zimskem času bi bilo to najpotrebnejše, ker pride pot ves umorjen kašno ali pa tudi ne isti dan na Črni vrh.

Veliko bi bilo vredno, ko bi se pošiljatve naravnost v Godoviču oddale, ne pa, da pot nosi samo 2 kili (saj več ne sme) do Črnegavrha. —

Tudi bi se lažje odposlalo reči katere vagajo čez 2 kili iz Godoviča naprej.

Vsak previden mož more presoditi, da bi bil tak urad jako koristen za občino Črni vrh. Pomisliti bi bilo treba županu, da je več davkoplačevalcev, obrtnikov in rokodelcev, kateri dobivajo poštna povzvetja in morajo pismonoscu za prenašanje plačati kolikor zahteva. Dalje dojde pimanaša iz poštne urada v Hotedersičah ob 12¹/₂ ure v Godoviču, potem razdaje liste in pride na Črni vrh ob 2¹/₂ uri popoldan, ako bi pa bil poštni urad v Godoviču, bi bil že brez vse zadrege ob 11¹/₂ ure na Črnemvrhu, torej cele tri ure poprej.

Iz Drage 21. julija. [Izv. dopis.] Pretekli mesec je bila v Dragi volitev novega občinskega odbora ter novega občinskega starešinstva. Narodna stranka je zmigala v obeh razredih z veliko večino, dasiravno se je nam nasprotna stranka z navodili, ki so jej dohajali iz Kočevja, z vso silo prizadevala, zmigati v obeh razredih in tako občinsko starešinstvo v roke dobiti. To bila je najsrčnejša želja kočevskega „Schulvereina“, kakor se je njegov predzorni podpornik že javno izrazil, da mora Dragarskega župana g. P. Turka iz občinskega odbora izbaciti. Vender želja tega strastnega našega nasprotnika, ki se v svoji vsegamogočnosti domišlja, da bo vse Slovence v Dragi posebno s svojim brezozirnim postopanjem uničil, se ni izpolnila, ker županom je zopet izvoljen jednoglasno g. P. Turk. Svetovalca pa sta: Jurij Poje in Jakob Mihelič, zanesljiva narodna moža. Tako je zavednost slovenskih volilcev preprečila vse zlobne nakane nasprotnikov.

Domače stvari.

— (Konfiskacija.) Včerašnja številka našega lista zaplenilo je c. kr. državno pravdnštvo zaradi dveh dopisov: Z Gorenjskega (Zopet od-

dajanje učiteljskih služeb na Kranjskem) in iz Zagorja za Savo, govorečemu o tamošnjem gosp. župniku. Današnja številka ima dve strani priloge.

— (Volitev za deželni zbor kranjski.) Kakor poroča uradni list, razpisana je volitev deželnega poslanca za kmetijske občine volilnega okraja Radovljica-Kranjska gora namesto umrlega poslanca in deželnega glavarja dr. Jožefa Poklukarja na dan 10. septembra t. l. Imeli bomo torej zopet malo volilne agitacije.

— (Letni zbor družbe sv. Cirila in Metoda.) Danes zbralo se je v prijaznem našem Kamniku mnogo članov družbe sv. Cirila in Metoda k rednemu občnemu zboru. Že včeraj zvečer imeli smo priliko pozdraviti v čitalnici mnogo vnanjih domoljubov, posebno vrlih naših duhovnikov s Koroške in Štajerske, ki so prihiteli, da se udeleže glavnega zbora prekoristne družbe, o katerem bomo obširneje poročali v bodočih številkah.

— (Doktorjem vsega zdravilstva) promoviran je bil na Graškem vseučilišču včeraj sekundarij tukajšnje deželne bolnice g. Radovan Repič. Vrlemu bivšemu „Triglavanu“ in odločnemu narodnjaku naše najiskreneje častitke!

— (Častno priznanje.) Gosp. M. Kuncu, vodji krojaško-obrtnega učilišča v Ljubljani došla je te dni jako krasna diploma, po kateri ga starešinstvo evropske modne akademije v Draždanah, „v priznanje njegovega delovanja in zmožnosti“ imenuje pravim članom akademije. Čestitamo!

— (Premeščenje.) Gosp. Ant. Brumen, sodiški pristav v Slovenski Bistrici premeščen je v Lož, g. pristav Ivan Pirnat iz Lože v Slovensko Bistrico.

— (Separatni vlak v Prago) k razstavi odšel bode po želji, ki se je razodela od raznih strani, že dne 3. avgusta iz Ljubljane. — Potem odpade vlak, ki je bil nameravan za 13. dan avgusta, ako bi se bilo oglasilo dovolj udeležnikov. Vlak dne 3. avgusta bode šel brez pogojno, torej si more vsak urediti svoje razmere tako, da mu bode mogoče udeležiti se tega vlaka. Pogoji so isti, kakor so bili pri prvem vlaku dne 26. junija. Kdor želi pojasnil, dobi jih v g. J. Pavlina potovalni pisarni v Ljubljani, Marijin trg št. 1.

— (Slovenskega pevskega društva veliki koncert na Ptuj.) Kakor se nam poroča, namerava slovensko pevsko društvo na Ptuj preložiti svoj veliki koncert na 8. septembra ali pa za letos opustiti ga popolnoma, ker se Slovenci udeležujejo zdaj razstave v Pragi pozneje pa one v Zagrebu. Opozorili bi slavno vodstvo pevskega društva na to, da priredi „Ljubljanski Sokol“ dne 6.—8. septembra poseben vlak v Zagreb in sicer za proge iz Maribora in Trsta do Zagreba. Udeležba iz Ljubljane bode prav obilna, jednako se je nadejati tudi iz drugih krajev. Iste dni bode v Zagrebu velika pevska slavnost in bi torej udeležnikom izleta v Zagreb ne bilo lahko mogoče biti dne 8. septembra na Ptuj. Dne 3. avgusta pa se odpelje posebni vlak v Prago, katerega se bode gotovo poslužil vsak zaveden Slovenec, kateremu le kolikaj pripuščajo razmere, da si ogleda krasno razstavo čeških bratov. Glede na te dve veliki slavnosti južnih in severnih naših bratov res letos čas ni ugoden prirejevanji večjih, lokalni značaj presežajočih vesellic na Slovenskem, kar je na vsak način treba jemati v poštev.

— (Izlet „Slavčev“ v Radovljico.) „Slavec“ izletel je v nedeljo na Gorenjsko in si je izbral mesto Radovljico, katero je razveseljeval s svojim obiskom. Izlet „Slavčev“ v Radovljico je prvi večji izlet, ki ga je videla Radovljica v svojem obzidju. Do danes ni bilo nič, kar bi rodoljubna društva vabilo v Radovljico. Mesto samo je v društvenem oziru jako zaspano, čemur je pač največ kriva nemškutarija, ki ovira zlošno in vzajemno društveno življenje. Zategadelj smo se začudili, ko smo čuli, da hoče „Slavec“ v Radovljico, zakaj človek ne gre rad v kraj, kjer misli, da ga ne bodo pozdravljali veseli obrazi. No, „Slavcu“, kakor smo videli sami, ni bilo sojeno izpiti grenko čašo grenkega nemškutarstva radovljiškega. Vesel in pojoč poletel je v nedeljo zjutraj na Gorenjsko in se je ustavil v Radovljici. In tu se je pokazalo, da je Radovljica vendar boljša, nego nje glas. Ko se je „Slavec“ bližal, pokali so možnarji in slovenske trobojuice, ki so se videle na nekaterih radovljiških hišah, pa so nas prepričale, da ima Radovljica tudi rodoljubne duše. Koj pred uhom v mesto bil je postavljen slavolok in tu je pričakal in pozdravil

„Slavca“ s prisrčnimi besedami radovljiški župan gospod A. Roblek, ljubezniva gospica Alojzija Rabičeva pa je „Slavcu“ izročila krasen šopek. Takisto je pozdravila „Slavca“ deputacija gasilnega društva pod vodstvom g. M. Kosmača. Potem je „Slavec“ šel v mesto, in tudi tukaj bil je naudušeno vsprejet; rodoljubne Radovljičanke obsipale so ga s cvetjem. Ob desetih bila je maša, pri kateri je pel „Slavec“ jako lepo Nedvedovo mašo. Po skupnem obedu v g. Hirschmana izvrstni gostilnici pričel se je ob treh koncert, ki je bil mnogobrojno obiskan, ker se ga je udeležilo nad 500 ljudi. „Slavec“ pel je izborno in izredno odlikoval se je g. Meden, tako da je vsled burnega odobravanja in ploskanja moral „Slavec“ vedno peti. Pri koncertu je bilo jako odlično občinstvo. Tu smo videli drage goste iz Kranja, Tržiča in iz drugih bližnjih krajev, le Radovljičanje niso prišli vsi, pa saj ni čudo, predno se tak „purgar“ vzbudi, za to je treba najmanj stoletja. Predsednik „Slavca“ g. Ig. Valentinčič, ki se je že pri vsprejemu zahvalil g. županu, pozdravil je pri koncertu vso družbo z lepimi, res v srce segajočimi besedami. Poudarjal je, da „Slavec“ s slovensko pesmijo budi slovensko zavest in je v tem zmislu napil Radovljici, želeč jej, da bi se razvijala in da bi napredovala v narodnem oziru. Tako je minil hitro čas v narodnem naudušenju in treba je bilo misliti na odhod. Skupno je „Slavec“ odkorakal v mesto in je naredil podoknico gospici Alojziji Rabičevi in je tudi pred stanovanjem župana g. A. Robleka zapel pesem. S tem je „Slavec“ počastil rodoljube radovljiške in je potem odšel na kolodvor. Mnogo Radovljičanov spremilo je „Slavca“ na kolodvor. Konečno nam je splošno omeniti, da se je izlet izvršil sijajno in da bode gotovo mnogo pripomogel, da se obudi narodno življenje v Radovljici. Kakor dober genij čuva nad Radovljico gospod Pianecki, kateremu gre v prvi vrsti zasluga, da so se vsaj nekateri krogi zanimali za nedeljsko veselico.

— (Izlet „Zagorskega Sokola“) ki je bil naznanjen za nedeljo 26. t. m. v Št. Gothard, prelozil se je zaradi važnih vzrokov na poznejši čas. Dan izleta se bode naznanil pravočasno.

— (Brzovlak v Prago.) Ker se je oglasilo zadostno število udeležencev za posebni brzovlak v Prago povodom deželne razstave in drugih slavnosti, in sicer za 3. avgusta t. l., je vlak zagotovljen in odhaja torej dne 3. avgusta iz Trsta ob 9. uri 56. min. dop. Cena tje in nazaj I. gld. 41.40, II. gld. 30.20, III. gld. 19.—; iz Ljubljane ob 5. uri 30 min. popoldne, cene: I. gld. 36.60, II. gld. 26.60, III. gld. 15.80; iz Zagreba od 4. uri 30. min. pop., cene: I. gld. 38.—, II. gld. 28.30, III. gld. 17.60; z Zidanega mosta, kjer se vlaki združijo, ob 7. uri 30 min. zvečer, cene: I. gld. 33.80, II. gld. 24.50, III. gld. 15.20; iz Celja ob 7. uri 58 min. zvečer, cene: I. gld. 32.60, II. gld. 23.60, III. gld. 14.60; iz Maribora ob 10. uri 19 min. zvečer, cene: I. gld. 29.40, II. gld. 21.20, III. gld. 13.—; iz Gradca 4. avgusta ob 12. uri 24 min. zjutraj, cene: I. gld. 25.70, II. gld. 18.40, III. gld. 11.10; iz Bruka ob 1. uri 52 min. zjutraj, cene: I. gld. 22.60, II. gld. 16.10, III. gld. 9.50; z Dunaja drž. kol. ob 8. uri 25 min. zjutraj, cene: I. gld. 11.—, II. gld. 7.50, III. gld. 3.90. Prihod v Prago 4. avgusta ob 5. uri pop. Cene so znižane tudi za vmes ležeče postaje, kakor je razvidno iz programa, kateri se na željo pošilja radovaljno. Vozni listki, ki veljajo za povratek 30 dni in za vsak vlak, naj se kmalo preskrbe, dobivajo se pri prireditelju Jos. Paulinu, mejnarodna potovalna pisarna v Ljubljani, kakor tudi v Trstu pri g. G. A. Gjaji via Arsenale, v Gorici pri g. G. Likarju, na Reki pri Polonio-Balbi, v Zagrebu v mestni pisarni ogerske državne železnice, v Celji pri g. Drag. Hribarju, v Mariboru pri g. M. Berdajsu, v Gradcu v mestni pisarni južne železnice, v Beljaku in Celovcu v glavnih trafikah.

— (Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine Ljubljanske) od 12. julija do 18. julija 1891: Novorojencev 14, umrlih 16, in sicer za jetiko 3, za različnimi boleznimi 13, skupaj 16. Mej njimi je tujcev 3, iz zavodov 5. Za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer za ošpicami 2, za škrlatno 2, za grizo 2, za vrtico 2.

— (Čveterorazredna ljudska šola v Metliki) izdala je za preteklo šolsko leto letno poročilo, kateremu povzamemo, da je bilo na tej šoli 368 dečkov in deklic, na ponavljalni šoli 65,

torej vsega vkupe 433. Poučevali so na tej šoli gg.: Andrej Šest, nadučitelj in vodja; Fran Avsec, katehet; Ivan Zakrajšek, katehet; Fran Gregorčič, učitelj; Josip Križnar, zač. učitelj; Matilda Parma in Vita Zupančič, učiteljici.

— (Nabrežinsko „Bralno društvo“) priredi koncert o priliki svojega slovesnega otvorjenja v nedeljo dne 26. julija t. l. v prostorih gosp. Tanceta. Pri koncertu sodelujejo: tamburaški zbor telovadnega društva „Tržaški Sokol“, Proseški tamburaški zbor in pevci društva „Hajdrih“. Vspored: 1. Nagovor predsednika. 2. Ivan pl. Zajc: „U boj!“, moški zbor. 3. Sl. Katkič: „Grand potpourri bolgarskih narodnih pesmij“, udara tamb. zbor telovadnega društva „Tržaški Sokol“. 4. Ivan pl. Zajc: „Na straži“, moški zbor s samospévom baritona. 5. * * „Sarafan“, ruska narodna pesem, udarata sokolski in Proseški tamburaški zbor. 6. H. Volarič: „Za dom“, moški zbor. 7. M. pl. Farkaš: „Venec hrvatskih narodnih pesmij“, udarata sokolski in Proseški tamburaški zbor. 8. A. Hajdrih: „Slava Slovenem“, moški zbor. Vse pevske zборе pojó skupno Nabrežinski in Proseški pevci. Začetek koncertu je ob 5¹/₂ uri popoldne. Ustopnina 20 kr. za osebo. Člani „Bralnega društva“ plačajo polovico. K obilni udeležbi vabi odbor.

— (V Nabrežino.) V nedeljo, dne 26. t. m. vrši se v Nabrežini slovesno odprtje tamošnjega „Bralnega društva“. „Sokol Tržaški“ napravi o tej priliki izlet v Nabrežino, da dostojno proslavi prvi nastop mladega društva, kojemu je prevažen namen, pospeševati omiko in napredek mej narodom. Ker so Nabrežinci poznani kot jekleni in vstrajni rodoljube, ker se nadejamo pri velikem koncertu v Nabrežini izrednega užitka in ker je voznina jako nizka, želeči je, da se mnogo Tržičanov pridruži Sokolom. Zabavni vlak odide ob 2. uri popoldne, prosimo pa, da bi udeležniki vsaj četrt ure poprej dospeli na kolodvor, da more vodstvo postaje potrebno ukreniti gledé vozov. Tudi rodoljube po deželi opozarjamo na to Nabrežinsko slavnost.

„Edinost.“

— (Vabilo.) Podružnica sv. Cirila in Metoda za Ajdovščino in okolico bode imela v nedeljo 26 t. m. občni zbor ob 4. uri popoldne, v prostorih rokodelskega društva v Ajdovščini. Dnevni red: 1. Pozdrav načelnikov. 2. Poročilo tajnikovo. 3. Polaganje računov. 4. Volitev novega odbora. K obilni udeležbi vabi načelnništvo.

— (Toplice na Dolenjskem.) Od dne 16. t. m. do 15. septembra prihaja pošta v Toplice vsak dan dvakrat. I.) Pošta odhaja iz Novega mesta ob 12. uri popoldne in prihaja ob 1¹/₂ uri na Toplice, od koder odhaja ob 1¹/₂3. uri in prihaja ob 4. uri v Novo mesto. Ta pošta prevzema pisma od Litijske in obeh Krških pošt in tudi potovalce v Toplice. II.) Pošta odhaja, ko dospe Ljubljanska v Novo mesto, to je ob 4¹/₂ uri popoldne in dojde na Toplice ob 6. uri zvečer. V Novo mesto vrača se ob 7¹/₂ uri in pride tjakaj ob 9. uri zvečer. Ta pošta prevzema pisma in potnike v Toplice in nazaj za drugi dan zjutraj ob 4. uri na Krško, ob 5. uri v Ljubljano.

— (Promet.) V posojilnici v Celji bilo je koncem junija hranil za 609.495 gld. in posojil za 577.904 gld.

— (Požar.) V nedeljo ob 5. uri zjutraj pogorel je na Proseku Marka Lukse hlev z vso krmo, kar je je bilo na hlevu. Škode je 800 gld., Luksa je zavarovan.

— (Iz Dobrnič) dne 22. julija: Obesil se je predvčeranjem predpoludne na svojem domu J. Vdovič, po domače „Štočk“. Občespoštovani posestnik s Kala v Trebanjskem okraji bil je že v 70. letu. Uzrok samomoru je neznan, dasi se je že dolgo pred tem činom na njem poznala posebna zamišljenost in pobitost.

— (Poskus samomora.) 23letna omožena Ana Degrassi, stanujoča v ulici Androna del Pozzo v Trstu, hotela je v morje skočiti, a namero nje je preprečil finančni stražnik Lucijan Dezonta. Domači prepri so baje uzrok, da se je hotela Degrassi usmrtiti.

— (Natečaji.) Na pomorski akademiji na Reki razpisano je mesto supienta za matematiko. Plača 1000 gld., stanarina 200 gld. Prošnje do 15. avgusta. — Na veliki realci v Ljubljani razpisani sta dve suplentski mesti: za francoščino in nemščino in za slovenščino v zvezi z geografijo in zgodovino.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Kamnik 23. julija. Šesta skupščina družbe Sv. Cirila in Metoda posebno sijajna. Na kolodvoru presrčen vsprejem. Župan Močnik v imenu mesta iskreno pozdravil prišlece. Sprevod v mesto z godbo in za zastavami društev jako lep. Vse mesto v zastavah. Po maši, pri kateri „Lira“ izborna pela, bila skupščina. Zastopanih 59 podružnic iz vseh slovenskih pokrajin. Vseh podružnic je 98, članov nad 8000. Prvomestnikov nagovor in blagajnikovo poročilo vsprejeta z „Živio-klici!“ Sklepi vsi soglasni, izstopivši odborniki vsklikom zopet voljeni. Banketa v Fišerjevem salonu udeležilo se je 150 oseb. Vse se raduje na družbe lepem napredku in na današnji lepi skupščini.

Peterburg 21. julija. Na vsprejeto slavnosti, ki se imajo prirediti francoskemu brodomu na čast, je mej drugim: banket mestne občine v Kronstadtu; banket tamošnjega častniškega kluba; velik banket mesta Peterburg; obed pri generalnem admiralu velikem knezu Aleksiji; obed pri carji in carici v Peterhofu, kateremu se bode najbrže dodal ples, razsvetljava parka in ognjemet na vojnih parobrodih, zasidranih pred Peterhofom; banket francoske naselbine v Peterburgu. Francoski častniki bodo najbrže pohodili tudi Moskvo, kjer jih bode generalni guverner veliki knez Sergej pogostjeval. Dalje se bode, ako bode dopuščal čas, priredil izlet k slavnostnim slapom Imatre na Finskem.

Cetinje 21. julija. Vlada ustavila plovbo na Skaderskem jezeru in se je odločila, da bode zaradi streljanja na črnogorsko ladijo zahtevala odškodnino.

Beligrad 21. julija. Tukajšen meščanski odbor dela na to, da bi se bosenski muhamedovci naselili v Srbiji.

Kolonj 21. julija. Peterburškemu dopisniku v „Kölnische Zeitung“ izrazila se je visokostojeca, k ruskemu dvoru spadajoča oseba o sedanjih rusko-francoskih razmerah tako, da je težko pripraviti carja, da bi Francoski javno pokazal svojo naklonjenost. Kadar se pa led odstrani, bode car z njemu lastno stalnostjo nadaljeval na tem potu in javno pred svojim narodom pokazal, da sedanjo francosko vladu šteje mej svoje prijateljce. Verjetno je, da se bode carju predlagani načrt o potovanji carice in prestolonaslednika v Pariz uresničil. Čuje se tudi, da pride predsednik republike, Carnot, o božiči v Peterburg. Da bi car šel v Berlin, tega nihče ne veruje.

Dunaj 22. julija. Taaffe odpeljal se zjutraj k cesarju v Ischl.

Opava 22. julija. Cesaričinja vdova Štefanija burno pozdravljena odpotovala na Dunaj.

Beligrad 22. julija. Kralj Aleksander po cerkvenem opravi s posebnim parobrodom ob 8¹/₄ odpotoval mej zvonenjem, streljanjem kanonov in ovacijami občinstva. Na praznično okrašenem pristanu bili razven civilnih in vojaških dostojanstvenikov in duhovščine, avstro-ogerski poslovodja, rumunski poslanik, bolgarski agent. Po najnovejših dispozicijah namerava se sestanek kralja z nemškim cesarjem sredi avgusta.

Conzville 22. julija. V Oil-Creek-u in Briceville (Tennessee) nastali hudi nemiri. Strajkujoči rudarji streljali na kaznjence, namesto njih na delo poslane in na vojaško stražo. Strajkujoči delavci imajo brzovav v svoji oblasti. Obsedno stanje se bode proglašilo. Večje število vojakov z gostostrelkami odide tjakaj in bati se je resnega boja.

Pardubice 23. julija. Laba narašča in je preplavila nižave v okolici. Vreme se je zjasnilo, torej se je nadejati, da voda kmalu upade.

Skader 23. julija. Turški vojak, ki je streljal na črnogorsko ladijo, bil pijan, zaprli so ga in izročili vojnemu sodišču.

Carigrad 23. julija. Po poročilih iz Meke število umrlih za kolero zadnje dni se pomnožilo. Povodom slučajev kolere v Djedahu sultan ukazal, da se snide zdravstveni svet, da ukrene profilaktične odredbe.

Cairo 23. julija. Palača Abdine, rezidenca Kediva, v plamenu, vzrok požara neznan.

Razne vesti.

* (Srbski posebni vlak v Prago) k razstavi dovedel je mnogo Srbov iz kraljestva in nekaj v Belem gradu bivajočih Čehov. Bili so vsi slovesno vsprejeti, kakor vsi slovanski gosti, ki dohajajo z vseh strani, da vidijo napredek češkega naroda na kulturnem polju in s svojim posetom dokažejo, da se slovanska vzajemnost vedno lepše razcvita med vsemi slovanskimi plemeni. Pozdravil je došle goste v imenu Prage dr. Podlipny, odgovorila sta arhimandrit Dražič in Ilić Dragotin, ki sta oba krepko poudarjala skupnost in vzajemnost vseh Slovanov.

* (Prvi milijon obiskovalcev Praške razstave) dosegel se bode skoro, kajti do zdaj obiskalo je razstavo 939.088 oseb. Do nedelje utegne biti prvi milijon gotov. To je gotovo sijajen uspeh, ki govori bolj jasno, nego vse drugo. Saj pa tudi ni čuda, ker dan za dnevom narašča nadošenje za to slovansko razstavo v vseh krogih slovanskih, ki tekmujejo drug z drugim.

* (Nezgoda pri manevru.) Major Schuster, poveljnik artilerijske divizije, bil je težko poškodovan na glavi in na obrazu po strelu iz topa, ker je stal prav blizu. Prepeljali so ga v Požun, a bati se je, da oslepi.

* (Nov strajk služnikov Dunajskega tramvaja) se pripravlja. Služniki trdijo, da je vodstvo vse dovoljene olajšave po novih odredbah uničilo, tako da služniki niso prav nič na boljem, nego so bili poprej. Čujejo se torej glasovi o novem strajku. Te dni imeli so služniki velik shod, na katerem so pooblastili dr. Lueggerja, da zastopa njih interese. Nekateri so protestovali. Navzočni dr. Luegger je objubil, da bode energično zastopal interese, katere mu je na srce položila skupščina.

* (Boj z roparji.) Roparsko četo, ki je odvedla trgovca Jatovala iz Soluna, napadli so turški vojaki. Načelnik roparjev je bil ubit, drugi roparji so pobegnili. Odvedenega trgovca niso našli. Bržkone so ga roparji odvedli zopet soboj.

* (Ladija se je potopila.) Hamburški parobrod „Baltic“ potopil se je na potu iz Arhangela v Rotterdam na visokem morju. Moštvo se je komaj moglo rešiti.

* (Slaba letina v vzhodni Indiji.) Zaradi velike suše bati se je v mnogih krajih vzhodne Indije slabe letine in lakote.

* (Nezgoda na železnici.) Pri zgradbi plovbenega kanala Manchesterskega prevrnil se je stroj in vrgel najstaj vagonov z delavci preko nasipa. Najstaj delavcev je mrtvih, mnogo pa je ranjenih.

* (Jak — razparovalec žensk.) V Parizu našli so v jarku mestnega obzidja umorjeno žensko, ki je bila razmesarjena, kakor ob svojem času Londonske žrtve neznanega morilca žensk.

* (Grozna dogodba.) V Ellisu v državi Nabraske v severni Ameriki umoril je naselnik John Puterbaugh svojo ženo in štiri otroke, katerih najstarejši je štel 15 let, potem pa usmrtil se je še sam. Vsi umorjeni bili so ustreljeni v glavo. Vzrok groznemu dogodku je, da je nesrečnež zblaznel.

* (Hud vihar) razdejal je mnogo hiš v mestu Superior v državi Milwaukee v Ameriki. Neki hotel, ki so ga baš gradili, podrli se je in pod razvalinami pokopal nad 50 delavcev. Večina je mrtvih, druge izlekli so težko poškodovane izpod razvalin.

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovska in obrtniška zbornica.

II.

III. Gospod zbornični svetnik Janko Kersnik poroča, da se je začelo razpravljati vprašanje o obrtnopravnih razmerah tako zvanih oskrbovališč za tujce. Določiti je, ali je oskrbo tujcev zmatrati sploh za obrt, in če, ali izhaja iz pravic gostilničarskega in krčmarskega obrta ter jo je zato zmatrati za dopuščen obrt. Ako bi bilo zadnje vprašanje zanikati, preudariti bi bilo še, ali naj bi ne bila ta oskrba gleda na varnost, pravost in zdravje po §. 24. obrtnega reda odvisna od koncesije in nje zadobitev od gotovih pogojev. Predno visoko ministerstvo odloči to vprašanje, želi zvedeti razmere o oskrbovališčih za tujce po posameznih upravnih okoliščinah in mnenje o obrtnopravnem postopanju z oskrbovališči za tujce. Politika oblastva prve stopnje so že predložila svoja poročila c. kr. deželni vladi, sedaj pa želi ona, da bi se tudi zbornica izjavila ter pri tem na umu imela po zmislu ministerskega ukaza razne vrste oskrbovališč, kakor 1. oskrbovališča zaselenih podjetnikov (hišnih posestnikov in strank najemnic), zlasti po zdraviliščih, kateri dajo hrano pri njih stanujočim tujcem; 2. stanodajalci sploh, ki dajo tudi hrano pri njih nastanjenim osebam (strankam podnajemnicam, sobarjem itd.); 3. oskrbovališča združena s hoteli in gostilnami.

Odsek je vprašanje, ali je oskrbo tujcev sploh zmatrati za obrt, in če, ali izhaja iz pravic gostilničarskega in krčmarskega obrta in jo je torej zmatrati za dopuščen obrt — natančno razpravljati in razvideti, da oskrbe tujcev ni zmatrati za obrt, nikakor pa ne za dopuščen obrt.

Ako bi se oskrbovanje tujcev spoznalo za obrt, obdačili bi se oskrbovalci tujcev, oni bi pa morali cene povečšati. Tujci bi zaradi tega gotovo ne prihajali obilneje, pa tudi ubožnejše prebivalce bi to hudo zadelo. Pa brez ozira na to oskrbovanje tujcev že zato ni zmatrati za obrt, ker nima obrtnega značaja, to bi se k večjemu lahko reklo o oskrbovališčih združenih z gostilnami in hoteli, kateri pa so kot dopuščani obrti že tako obdavčeni.

Tudi vprašanje, ali naj bi bilo oskrbovanje tujcev po §. 24. obrtnega reda odvisno od koncesije in nje zadobitev od gotovih pogojev, mora odsek zanikati, ker taka naredba bi ne bila dobra iz varstvenih, pravstvenih, zdravstvenih in enakih ozirov, to pa zlasti iz tega razloga, ker imetelji takih oskrbovališč zaradi svoje koristi vedno sami pazijo, da se ne zgodi nič, kar bi njih zaslužku škodilo. Zatorej so imetelji oskrbovališč sami najboljši čuvaji za varnost, zdravje in pravost svojih oskrbovancev.

Kar se tiče posameznih vrst oskrbovališč, to ni oskrbovališč zasebnih podjetnikov (hišnih posestnikov in strank najemnic) že zaradi tega ne zmatrati za obrt, ker so zlasti po zdraviliščih posebno v ta namen, da je lažje stanovanja oddajati tujcem, stanodajalci, kateri dajo tudi hrano pri njih nastanjenim osebam (strankam podnajemnicam, sobarjem itd.) pa imajo te ljudi bolj za domače ali za rodovince, torej izključuje tudi ta slučaj pojem obrtnosti. Oskrbovališča združena s hoteli in z gostilnami so že tako obdavčena, ker spadajo hoteli in gostilne med dopuščane obrte in ker jim že tako ni moči zabraniti imeti oskrbovališča. Pri obdavčenju se jim, če so združeni z oskrbovališči, gotovo že sedaj odmerja več davek.

O razmerah omenjenih oskrbovališč na Kranjskem so politična oblastva prve stopnje uvedla in prijavila to-le: Oskrbovališč zasebnih podjetnikov (hišnih posestnikov in strank najemnic) ni na Kranjskem.

Oskrbovališča, po katerih dajo stanodajalci pri njih nastanjenim osebam tudi hrano, so v Ljubljani, v Kranji in na Jesenicah, v Ljubljani so imetelji majhnih stanovašč, kateri imajo na stanovanju in na hrani dijake. Imetelji so največ bolj ubožni. Dobicek je le neznamen, in ob njem v največ slučajih živi komaj imetelj oskrbovališča. Potem so tudi stanodajalci, ki zaradi svoje koristi dajo pri njih stanujočim delavcem tudi hrano. Dohodki, katere od tega dobivajo, so glede na to, da je delavcem kolikor mogoče malo računati jedila, zelo pičli.

Slednjič je pri tej vrsti oskrbovališč omeniti strank najemnic, ki dajo posamezne nepotrebne jim sobe v najem samskim gospodom ali damam ter jih imajo tudi na hrani. Taki stanodajalci so izmed boljših ljudi ter ne iščejo, dajoč hrano svojim sobarjem, navadno znatnega dobička, ampak stori to bolj iz prijaznosti. Takih oskrbovališč pa je malo.

V Kranji dajo samo strankam podnajemnicam ali sobarjem hrano, kar pa je po mnenju okrajnega glavarstva Kranjskega moči zmatrati le za zasebno prijaznost ali za postransko pogodbo poleg najemne pogodbe, a ne za obrt.

Ne Jesenicah so najnovejši čas tuji delavci, ki med tednom tam delajo in ob nedeljah žive pri svojih po sosednih občinah naseljenih rodbinah, pri zasebnih strankah na hrani in na stanovanju.

To nastanjanje in hranjenje delavcev je po mnenju okr. glavarstva Radovljanskega presojati prav tako, kakor dijake na hrani, dosedaj pa ni dalo tamkaj povoda uradnemu postopanju niti z davčno — niti z obrtno — zakonskega stališča.

Oskrbovališč združenih s hoteli in z gostilnami ni na Kranjskem.

Na podlagi navedenih razmer je poročevalec v imenu odseka predlagal: Častita zbornica naj se izjavi v zmislu tega poročila. — Predlog je bil vsprejet.

Zahvala.

Odbor društva „Slavec“ zmatra si za prijetno dolžnost izreči najsrčnejšo zahvalo vsem onim gospodom, ki so pripomogli na katerikoli način, da se je zadnji izlet „Slavcev“ toli sijajno izvršil. Posebe pa se zahvaljuje županu, gosp. A. Robleku na prijaznem pozdravu, ljubeznivi gospici Alojziji Rabičevi na krasnem šopku, zastopniku gasilnega društva, gosp. Mat. Kosmaču, nadalje vsem vrlim in rodoljubnim Radovljčanom, ki so hiše okrasili z zastavami, gosp. Hirschmannu na izvrstni postrežbi, osobito pa gosp. J. Pianeckemu na vsestranski skrbi ter konečno dragim gostom iz Radovljanske bližine, ki so s svojo navzočnostjo počastili naš koncert. Vsem ključemo: Na zopetno svidenje na prijaznem Gorenjskem!

V Ljubljani, dne 21. julija 1891.

Odbor payskega društva „Slavec“.

Zahvala.

Podpisano društvo šteje si v dolžnost, izrekat vrlim St. Lamberčanom za prijazno povabilo k slavnosti v praznik prevzvišenih blagovestnikov sv. Cirila in Metoda, kakor za lepi vsprejem in krasne trakove svojo najiskrenejšo zahvalo, ter še jedenkrat tem potom ključ: Živel vrli St. Lamberčani!

Zagorje ob Savi 22. julija 1891.

Telovadno društvo „Sokol“ v Zagorji.

Anatherinova ustna voda in zobni prašek

ohrani usta, krepeča čeljustno meso ter odpravlja slabo sapo iz ust.

Jedna steklenica ustne vode velja 40 kr.; jedna škatlja zobnega praška 20 kr.; 12 steklenic 4 gld.; 12 škatelj samo 2 gld. (81—91)

Lekarna Piccoli, „pri angelju“, v Ljubljani, Dunajska cesta. Naročila se izvršujejo z obratno pošto proti povzetju zneska.

Listnica uredništva:

Gosp. Ratimir v Trstu: Dopis Vaš „o slovenščini v stolni cerkvi“ je sicer prav resničen in dober, — a Damoklejev meč konfiskacije sili nas, da ga odložimo, oziroma predelamo, ako ga hočemo porabiti. Potrpajte torej!

Gosp. dopisniku iz Zagorja za Savo: Ustregli smo v večerjšnji številki Vaši želji, a dopis je bil gosp. državnemu pravdniku tako všeč, da ga je obdržal zase.

Tujci:

21. julija.

Pri Matiči: Berg, Vidoni, Pitsch, Salzer, Müller, Weiss, Horn, Tohač, Knopp, Zavralek, Ferlo z Dunaja. — Wohl, Grünhut, Eisel, pl. Gerlach iz Grada. — Michel iz Solnograda. — Gradischer iz Velikih Lašč. — Nettel iz Prage. — Lergetporer z Bleda. — Schütz iz Celja. — Kobler z Reke. — Pl. Obereigner s Sneznika. — Sandor iz Zagreba. — Mali iz Tržiča. — Miklič iz Radovljice. — Schink iz Zagorja. — Pl. Strassoldo, vlt. Guttenberg iz Trsta.

Pri Stomu: Paschak, Elger, Simon, Fabiani, Kulka, vitez Tonello pl. Stramare, Paradeiser, Rausch, Lackenbacher z Dunaja. — Weiser, Deutsch iz Zagreba. — Caboge iz Pulja. — Rüll iz Stuttgarta. — Novak iz Idrije. — Hladek iz Kočevja. — Vilhar iz Prezida.

Pri bavarskem dvoru: Haas z Dunaja.

Pri južnem kolodvoru: Lukanitz iz Novega Jorka. — Rauch iz Linca. — Ulrich iz Prage.

Umrlj so v Ljubljani:

20. julija: Antonija Brajer, črevljarska hči, 4 leta, Poljanska cesta št. 9, scarlatina. — Doroteja Svetek, mesarjeva žena, 71 let, sv. Petra cesta št. 38, kap.

21. julija: Ana Zupančič, železn. sprevodnika vdova, 52 let, Lingove ulice št. 11, hydrothorax.

V deželni bolnici:

19. julija: Ivan Polajnar, blapec, 24 let, oslabiljenje močij.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
21. julija	7. zjutraj	737.4 mm.	15.4° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	735.6 mm.	24.4° C	sl. vzh.	jasno	
	9. zvečer	736.6 mm.	18.2° C	sl. vzh.	jasno	
22. julija	7. zjutraj	737.3 mm.	20.0° C	sl. vzh.	jasno	0.00 mm.
	2. popol.	736.1 mm.	26.6° C	sl. jzh.	jasno	
	9. zvečer	736.3 mm.	20.2° C	brezv.	jasno	

Srednja temperatura 19.3° in 20.6°, za 0.2° pod in 1.0° nad normalom.

Dunajska borza

dné 23. julija t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	92.80	—	92.65
Srebrna renta	92.80	—	92.70
Zlata renta	111.65	—	111.50
5% marcna renta	102.90	—	103.05
Akcije narodne banke	1028—	—	1028—
Kreditne akcije	294.75	—	294.75
London	117.70	—	117.55
Srebro	—	—	—
Napol.	9.35 1/2	—	9.33 1/2
C. kr. cekini	5.59	—	5.58
Nemške marke	57.85	—	57.75
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	135	gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1854	100	180	—
Ogerska zlata renta 4%	105	105	05
Ogerska papirna renta 5%	102	102	10
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120	25
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	115	115	50
Kreditne srečke	100 gld.	187	50
Rudolfove srečke	10	20	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	156	80
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	225	—	—

Zahvala.

Za mnoge, nam mej boleznijo in ob smrti naše prelube soproje, oziroma matere, tašče in stare matere, gospe

DOROTEJE SVETEK

došle izraze sočutja, za mnogobrojno udeležbo pri mrtvaškem sprevodu in za lepe vence izrekamo presrečno zahvalo.

V Ljubljani, dne 23. julija 1891.

(609)

Žalnoči ostali.

Pisarica za loterijo

hitra pri delu in zanesljiva, vsprejme se v nekem večjem obrtnem trgu na Kranjskem, ležečem ob južni železnici. Taka, ki je že služila v kaki loteriji ali prodajalnici, ima prednost. — V tem istem kraju dá se v zakup tudi

trgovina z mešanim blagom

na račun in dobiva prevzemnik jeden delež dobička. — Pojasnila je dobiti v Müller-jevi auončni pisarni v Ljubljani. (593—2)

zaslužek

daje podjetna tvrdka osebam, ki mnogo pridejo v dotiko z občinstvom. — Ponudbe vsprejme iz prijaznosti upravništvo „Slovenskega Naroda“. (510)

Največja zaloga
šivalnih
strojev
JAN. JAK.
Ljubljana.

Nizke cene. — Ugodno plačevanje na obroke. — Stari stroji se zamenjajo. — Popravki se izdelajo hitro, dobro in ceneno. (14) (476)

KAROL TILL

(8) Ljubljana, Špitalske ulice 10. (456)

Potrebščine za pisarnice in na pisalne mize, pisne mape, pisne podloge, tintnike, nakladnice za pisma, močilnice, ravnila, deske beležnice, skledice za peresa, držala, skrinjice za pismene znamke, steklenice za kledo, zvitki pivnikov za sušenje tinte, sušilne deščice in sušilci, pečati iz proževine z vso pripravo, sušilni kartoni, kopirni listi in pivniki, tiskane in utisnene pečatne znamke, močilniki in lepivni papir za bankovce.

Naznanilo.

Podpisani cestni odbor naznanja, da bode **most v Žireh** zaradi popraviljanja **do konec tega meseca za vožnjo zaprt.**

Okrajni cestni odbor Idrijski.

Št. 14.193.

Oklic.

Mestni magistrat Ljubljanski ima **na prodaj**

razkladnico

prodajalnice v poprej Galé-tovi hiši, na Mestnem trgu št. 2.

Kupci oglašé naj se in izročé ponudbe svoje pri mestnem stavbinskem uradu.

Magistrat dež. stolnega mesta Ljubljane dne 22. julija 1891.

Na najnovejši in najboljši način
umetne

(580—8)

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije, — odstranjuje zobne bolečine z usmrtenjem živca

zobozdravnik A. Paichel,
poleg Hradskega (čevljarskega) mosta, I. nadstropje.

CEMENT

izvrsten za kapnjice (štirne) in za zidanje, potem opeko prodaja **Matevž Lipar**, tovarnar v Šmarjici pri Kamniku. Cena po dogovoru. (604—1)

JANEZ OGRIS

puškar

v Borovljah (Ferlach) na Koroškem

izdeluje in prodaja vsakovratne nove puške in revolverje ter vse lovske priprave, patrone ter drugo streljivo po najnižjih cenah. — Puške so vse preiskušene na ces. kr. izkuševališči ter zaznamovane z znamko tega zavoda. (175—40)

Za izbornost blaga jamči izdelovatelj. Stare puške popravljajo se ceno. Ceniki pošiljajo se brezplačno.

KAROL TILL

Špitalske ulice 10. Ljubljana. Špitalske ulice 10.

Knjige s podobami, spisi za mladino, basni, abecedniki, igre za otroke in za društva, albumi za pismene znamke, knjige uzornice za znamenjevanje, kvačkanje in pletevanje. Uzorci za risanje, slikanje in lepisanje, uzorci za okroglo pisanje. Listi s podobami in albumi s podobami. Spominski albumi in za fotografije. Dnevniki, kartoni za modelovanje. Knjige za slikanje in uzorci za tankopisje.

Razpis službe občinskega paznika.

Pri **mestni občini v Kamniku** izpraznjena je služba **občinskega paznika** z letno plačo 420 gld. ter prostim stanovanjem.

Prosilci za to službo, s katero je tudi zvezana dolžnost prižiganja polovice mestnih svetilnic, dopošljejo naj svoje prošnje s prilogami vred

do 1. avgusta t. l.

podpisanemu županstvu. — Zahteva se znanja obeh deželnih jezikov.

Mestno županstvo v Kamniku

dne 17. julija 1891.

Župan: **Jože Močnik** l. r.

Naznanilo in priporočilo.

Podpisanec javljam slavnemu občinstvu, da sem združil svojo **trgovino z železom na Mestnem trgu št. 2, v Galé-tovi hiši** s trgovino, katero sem kupil od gospoda **Franca Trčka**, in da bodem odslej vodil obe vkupe v hiši

na Valvazorjevem trgu št. 5.

Zahvaljuje svoje dosedanje gospode kupovalce za izkazano mi naklonjenost, prosim najudaneje tudi v bodoče mnogobrojnega poseta.

Z odličnim spoštovanjem

ŠTEFAN NAGY

(589—3)

v Ljubljani, na Valvazorjevem trgu št. 5.

Naznanilo.

Podpisano občinsko predstojništvo na mnoga uprašanja tem potom javlja, da semenj v ponedeljek po sv. Jakobu v Šmartinu pri Litiji **ni prepovedan**, ter bode isti

v ponedeljek, dne 27. julija t. l. za blago kakor za živino.

Občinski urad v Šmartinu pri Litiji
dne 20. julija 1891.

V Postojnski jami

priredi se

dne 15. avgusta 1891. leta, ob 3. uri popoldne

izredna veselica

z električno razsvetljavo

kakor o Binkoštih vsacega leta.

Ustopnina za osebo 1 gld. Otroci pod 10 letom so ustoppine prosti. (606—1)

Radgonska

kisla voda po natriju in litiju najbogatejša
in (270—31)

Radgonska

čista alkalična kiselica.

Glavna zaloga pri
J. LININGER-ji
v Ljubljani, Rimska cesta hiš. št. 6.
Prodaja po prvotnih cenah.

L. Luser-jev obliž za turiste.

Gotovo in hitro upli-
vajoče sredstvo proti
kurjim očesom,
žuljem na pod-
platih, petah in
drugim trdim
praskom
kože.

Veliko
priznanih
pisem je na
na ogled v
glavni razpošiljalnici:
L. Schwenk-a lekarna
Meldling-Dunaj.
(524)

Pristen samo, če imata navod in
obliž varstveno znamko in podpis,
ki je tu zraven; torej naj se pazi
in zavrne vse manj vredne ponaredb.

Ta obliž dobiva se le v eni veliki količini po 60 kr.
Zahtevaj izrecno **Luser-jev obliž za turiste.**

Pristnega imajo v Ljubljani J. Swoboda, U. pl. Trnkoczy, G. Piccoli, L. Grečel; v Rudolfovem S. pl. Sladovič, F. Haika; v Kamniku J. Močnik; v Celovcu A. Egger, W. Thurmwald, J. Birnbacher; v Brezjah A. Aichinger; v Trgu (na Koroškem) C. Menner; v Beljaku F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v Gorici G. B. Pontoni; v Wolfenbergu A. Huth; v Kranju K. Šavnik; v Radgoni C. E. Andrien; v Idriji Josip Wardo; v Radovljici A. Roblek; v Celju J. Kupferschmid.